

У народным хоры мінскіх аўтавад д а ў удзелінічыя 70 юнакоў і дзку...

ДА ПОЛЬСКИХ СЯБРОЎ

чат. Яны выконваюць песні беларускіх, рускіх і украінскіх аўтараў, творы кампазітараў краін народнай дэмакратыі. За апошнія гады спеваноу слухалі нафтавікі Палацка, танцоры Салігорска, хлебаробы паўднёвых калгасаў, працоўныя Масквы, Кіева, Вільнюса.

А ў мінулыя надзелю па запрашэнню грамадскіх арганізацый Варшаўскага ваяводства хор выехаў у Польскую Народную Рэспубліку. Для нашых сяброў спевалі падрыхтавалі некалькі польскіх народных песняў.

Калектыў прабудзе ў Польшчы дзясць дзён і выступіць на прадпрыемствах Варшавы, Кракава, у сельскіх кааператывах і навучальных установах.

Я. ГАРЭЛІК.

ТЭАТР, ДЗЕ НЯМА ГЛЕДАЧОЎ

На вечарах адпачынку і святочных гуляннях, на карнавалах і тэатраляваных выступленнях, на танцах і балах, якія праводзіцца на вуліцах, плошчах, стадыёнах, у культурна-асветных установах, можа часта сустраць масавіка — арганізатара забаў. Гэта чалавек прадстава сам і складае свой рэпертуар, з'яўляецца яго рэжысёрам і выканаўцам. Ён павінен валодаць майстэрствам драматычнага артыста, харографова, ведаць асновы сцэнарыя і пярка, добра чытаць мастацкія творы, а галоўнае — умець цікава арганізаваць адпачынак людзей.

Такія масавікоў у нашай рэспубліцы небагата.

Надаўна ў Гродна праходзіў абласны конкурс-агляд работ масавікоў — арганізатараў забаў, які прыхадаў толькі 20 чалавек. Гэта былі работнікі культурна-асветных устаноў. І трапіў скардаль, што ніводнага тэматычнага праграмы, складзенай і паказанай ўдзельнікамі конкурсу, не атрымаў станаўліваць. Праўда, толькі творчары работы Івана Іванавіча Сіднева, рэжысёра Ашмянскага народнага тэатра атрымаў добрыя водгуки, «Святочныя КВЗ» — так называлася гэтая праграма, удавалена гледачамі і журы. І Сідней здолеў знайсці, як кажучы, агульную мову з людзьмі, прысутнымі ў глядзельнай зале, якія па волі масавіка стала своеасаблівай тэатральнай спяваць, дзе няма ні кулісаў, ні заслона, дзе з'яўляюцца чыікавыя і вясёлыя гісторыі. І хоць перад пачаткам «Святочнага КВЗ» гледачы сядзелі, чакаючы выступлення артыстаў, аказалася, што артыстамі сталі яны самі. Усе нумары праграмы І. Сіднева выконваліся не «проста так», а развівалі яе сюжэтную аснову.

Была сваё тэма і ў выступленні дырэктара Гродзенскага гарадскога Дома культуры Анастасіі Іванавічы Лебедзевай. Ачуваўся, што яна, стварочы сваю праграму-агляд «Вечар вальса», прыкладала шмат творчых намаганняў, каб знайсці яры, выражаныя сродкі мастацкага слова, аб'яднаць адной тэмай разрозненныя нумары. Гэта, вядома, заслуга масавіка, і яна была адзначана журы. Стаўляючы тэматычнага сцэнарыя, справа не з лёгкіх. Аднак гэта не значыць, што праграма А. Лебедзевай захавала прысутных. Праграма-агляд была планаваная моладдзю, што сабралася на адкрытай

На конкурс-аглядзе масавікоў — арганізатараў забаў прайшлі не толькі на Гродзеншчыне.

Напрыклад, на конкурс Мінскага вобласці і горада добра зарэкамендавалі себе Г. Шогілева (Мінскі Палац піянераў), І. Бандэвіч (Цэнтральны дзіцячы парк імя Горкага), В. Перапанька (дом адпачынку «Жанковічы»), М. Каўтан (Лагойскі РДК).

На конкурс-аглядзе які прайшоў у Брэскай вобласці, выявіліся вопытныя масавікі з Брэскага гарадскога парку, Л. Сухоўная і Л. Харына. Наведвальнікі парку напоблізі іх цікавую віктарыну «Калісасць над Бугам».

Абласны конкурс-агляд паказаў, што ў рэспубліцы ёсць масавікі — арганізатары забаў са сваім «творчым абліччам». Напрыклад, выкладчык кафедры спартыўных гульняў Беларускага дзяржаўнага інстытута фізічнай культуры Я. Гелер нават напісаў і вываў дапаможнік для масавікоў — арганізатараў забаў «Вясёлыя, займальныя». Аўтар дае ў ім парады, сцэнарны план многіх гульняў, атракцыйных, праграму турыру «Клуб вальсаў і знаходлівых».

Заўсёды нябгата ўспрымачца праграма з добрым тонкім гумаром.

Лукомльскі пейзаж.

3 НАВЕСТВА, ні заўсёды, пачынаецца з дарогі. Даваліцца пліч ціламетраў ад гарадскога пасёлка Чашнін да Лукомльскага будоўлі — гэта сучасны аб'ект, выбойны і размыты летнімі дажджамі гліна (асфальтаваная ж магістраль пануць лічць будучыця). Надрыўна завываючы, па дарозе ідуць МАЗы і ЗІЛы, вярнуць жалезабетон, цэглу, панелі...

А вось на нацёпце не халае адно рыгеля і мы не моам скончыць пусчавы аб'ект. Затрымаўшы зборныя інструкцыі жытых дамоў... Левае трыбуна апусцілася на рычаг, які зноў завываў тэлефон.

— Так, белы хлеб завезлі, але ж недастаткова. Падніць мяса, бульбу, гародніну. Не забывайце, што ў нас сёння чала падтары тысячы чалавек. Гэта толькі рабочыя, а з сем'ямі набярэцца і больш доўж...

Там мы пазнаёмлілі з сэнсатарам партыйнай дэлегаванай будоўлі Паблэм Мітрафанавічам Абранавічам. Гэта немагдзёны гадоў чалавек, толькі што скончыў яго будоўліцтва Бярозаўскай ДРЭС і вось пачынае там утварыць кабінет і інава-

Самадзейныя артысты Братнінскага народнага тэатра паказалі ў клубе вёскі Спарышына сваю новую пастаноўку — спектакль па п'есе І. Сабалева «Сяброўны прыгожар». На заднім — сцэна са спектакля. Роль выконвае Я. Сячон І. А. Хаманца. Фота нашата чытача. Л. ЛЯОНЕНКІ.

ТАКІЯ КНІГІ БУДУЦЫ

У п'сьме групы настаўнікаў, змешчаным у нашай газеце 4 чэрвеня г. г., было ўзята пытанне аб выданні ў рэспубліцы серыі кніг пра славетны сінюю нашога перада.

Рэдакцыя атрымала адказ з Дзяржаўнага камітэта Савета Міністраў БССР па друку. Намеснік старшын камітэта А. Барушка паведамава, што, пачынаючы з 1966 года, выдавецтва рэспублікі пачне выпуск серыі тых кніг.

У адказе дадзены з тэматычным племем выдавецтва «Беларусь» меркуе выпусціць зборнік нарысаў «Жыццё» — падзвіг, у якім будзе расказана пра Чарыкова, Гілапа, Галдзедка, Фабрыцыяна, Га-Га, Мяснікова, Алесанскага, Жылуноўна, Кіорына, Адамовіча, Крыніцкага, а таксама пра іншых удзельнікаў рэвалюцыйнага вайны, выдатных дзяржаўных дзеячоў Беларусі.

Выдавецтва «Навука і тэхніка» плануе выпуск серыі кніг «Вучоныя Беларусі». У прыяцельнасці, у 1966 годзе будучы выданыя нарысы, прысвечаныя Галубку, Сержуковічу, Нікольскаму, Тарашкевічу, Сметрычкіну, Перцаву, А. Багдановічу. Серыя гэтых выданні будзе працягнута ў 1967 і наступных гадах.

ПРАГАЛЫ НА КНІЖНЫХ ПАЛІЦАХ ЗНАКОЎ

Пад загалоўкам «Прагалы на паліцах нйгаран» газета «Літаратура і мастацтва» (№ 38, ад 20 ліпеня г.) надрукавала артыкул А. Махнава. У ім ішла гаворка, што ў спеліх нйгаран існаваў знасіч інічнй бібліятэкаў.

Як паведамавае рэдакцыя сэнсатар Слуцкага райама ІПБ П. Савасіон, 30 ліпеня г. г. у райама партыі праведзена нарада з работнікамі праўлення райсамаўскага саюза. З 5 жніўня г. г. артыкул абмеркаваны на нарадзе ўсіх кіраўніцтваў работнікаў, старшын сельско і ў намесніцтвах.

Удзельнікі нарады распрацавалі канкрэтныя меры пахода на ліквідацыю недахопаў у ініжнім ганалі, пра якія пісала газета. Магазіны горада папоўніліся многімі ініжнімаі беларускімі аўтараў. Гэта драматыкі, дрампазі, прозы, ірытыкі, драматургі — налі 130 назваў. Гатам ж літаратура таксама завезена і са ўсе сельско раёнаўскага саюза.

Пра афармленні выказу на новыя кнігі, якія выкаду ў свет у 1966 годзе, усе ірытычныя заўвагі газеты будучы ўлічаны.

У НЕКАЛЬКІ РАДКОЎ

У гарадскім пасёлку Ізвешчэ Лукомльскага раёна знаомацца будоўліца шырокага маштава. У ім працягваецца асабліва актыўнае развіццё пэснй, тэатру дырміраваных, аб'ектаўнае вадэмагістрацыя пэснй.

А ў нанторны ідуць і ідуць людзі. Майстры працуюць дапамагчы разабрацца ў чарніках, шафэры падлісць пучыну, пладушчыцы, маладзёныя дзіцячына, патрабуе на гадзіну раней аддзісцы з работы ўдзельнічкі самадзейнасці на апошнюю рэпетыцыю. Пераступаючы з нагі на нагу, дзверы ставілі ўжо чатырохпачархоўны будыны дзірэнцы.

Будучы горад энергетычна! Назвы ішчэ няма, хацелася б, каб яна была прыгожая. Тут будзе жыць больш дзясці тысяч рабочых з сем'ямі. У нас будучы свае нурныя і бытавыя ўстанавы. Пачынаюць будаваць вадэра спусціцка парі Перамогі на 40 гентару. Пасадзілі ўжо восем гентару...

Не дзяджачкоці іліметраў пліць да будоўлі, Анатоль прапярсі прабаўна, што не можа дазвец нас да месца. Яму треба зярнуць ірыху ўбоі.

Праз мінуту-дзве вы сядзеце на ішчы машыну, што сядзіць на аб'екце. Глянуўшы на нас, чалавек спытаў: — На будоўлі? — Так.

Працаваць ці паглядзеці? — І, не чакаючы адказу, сіазаў: — А я вось працаваў. Мне сёння на другую змену, ды зусць з электраэнергія ішоць неладзі. А там на ўстаўнае моэ зменшчы. Малады, цынка яму будзе, треба падымаць.

Мікалаў, ты заві інаша молага знаёмага, стыні першую спадарожную машыну і, пануць яны ажалі, расказаў пра новабудоўлю.

У ПАУЦЕМНЫХ пакоях зноўчэ вядучы палітроныя рэалізацыя небаскроба Нью-Йорка, Чыката, Пітсбург, фэшн-небелыя алы і асабліва, рэспонсіўныя аталі і рэстараны... Гэта выстэка архітэктурны Злучаных Штатаў Амерыкі.

Разглядаеш адно абудаванне за другім, крвем вуха саухаец, які выхваліюнаіа сваім амерыканскім ладом жыцця неласведчаным у архітэктурны амерыканскія гілы... Рэалізацыя бласк, фантастычныя натуральнавыя пласквейці і аб'ектаў... Але ж гэта не ўса Амерыка, не тая Амерыка, якая існуе ў сапраўдасці!

Якую ж Амерыку рэкламуе выстаўка? Адак на гэтыя пытанне далі самі амерыканцы. На афішымнай адкрыццй выставкі пасол Злучаных Штатаў Амерыкі ў Савецкім Саюзе пан Колер завіў, што большая частка амерыканцаў жыве ва ўмовах, вельмі далёкіх ад паказаных тут і тракцяваць дзясціны архітэктурны ЗША па экспанатах выставкі ў сацыяльным аспекце треба, пераісьні іх у будучыню. А прасцей кажучы, архітэктурна ЗША і сам амерыканскі лад жыцця — гэта далёка не то, што паказана на стэндах.

Выстаўка разлічана на ілюзорны вывак эфект і не дае сапраўднага прафесіянальнага ўвуглення аб архітэктурны Злучаных Штатаў.

У архітэктурны ЗША элементы наватара пералітаюцца з электыкамі і фармізмам, рэкламаю і выразным вывакнем функцыі. Умовы, у якіх фарміравалася гэтая архітэктурна, характарызаюцца жорсткай барацьбой паміж прагрэсіўным, у свой час, тэндэнцыямі малодай буржуазіі і старымі, аджываючымі з явамі і ідэямі капіталістычнай Еўропы, а на сучасным этапе не менш жорсткай барацьбой імперыялістычных мапаіалій. І гэты нічога дзіўнага ў тым, што іназі складаны гістарычны працэс наклаў адбітак на ўсё архітэктурны Злучаных Штатаў, зрабіўшы яе стракатай і далёкай ад вырашання галаўных сацыяльных праблем.

Аднак выстаўка сіцла абышла канрэсныя пытанні развіцця архітэктурны ЗША, абмежаванася беглым аглядам работ асобных архітэктурных школ з канца XIX стагоддзя.

Экспазіцыя адкрывае домам івад ваднастады ў Пенсільваніі. Само па сабе гэта абудаванне вельмі цікавае з пункту гледжання майстэрства яго аўтара, выдатнага архітэктара Франка Лойда Райта. Ён выкарыстаў новыя прагрэсіўныя прыёмы і металы ў праектаванні і будоўлі гэтага будынка, іназі, з'яўляюцца сімвалам выставкі «Архітэктурна ЗША». Аднак сімвалам архітэктурны не можа быць асобны дом ці асобнае абудаванне, які б вартасці іназі ні мел, які б утварыў ні рабілі на цэлы архітэктурны пэснй. І вось тут выявілася ўвесь характар выставкі, якая пэўным лабарам матэрыялі іназіца ўтачы многія непрыяцельныя факты сучаснага горадабудавання Злучаных Штатаў. Арганізатары выставкі паказваюць нам асобныя прыгожыя эфэктны дамы, асобныя абудаванні.

Эфектыўны, прэтыённы будыныкі, у якіх сфэры, параболады, венты, жорсткія каркасы, шынары і г. д. натуральна са страўнайнай фантастычнасцю, яны імакуцца здзіўляю, ашаладзіць гледача, аддзінуць яго ўвагу ад галаўнага, а які жа ў ЗША вырашанае важнасця праблема сучаснасці — як стварыцца ў гарадах з развітай навукай, прамысловасцю, тэхнікай умовамі для жыцця чалавека?

І каб і арганізатары выставкі і паглядзеці шырокага маштава пэснй рашалі адлюстраваць гэтую пэснй маштава іназі да ЗША праблему нумар адзін, дык іназі даўся б нмагдзёны даволі непрыемную карціну. Не будзем галавоунаіа і іадзім слова самім амерыканцам.

Карл Фейс, кансультант Упраўлення палітроўкі і рэканструкцыі гарадоў, гаворыць: «Што за страўнада гэты абудаванні намі горад? Ці ўсё іназі ён архітэктурны будучы? Ці ўсё іназі выпадае яго нелга іназі архітэктурны высакароднага мінулага. Ві-

дзіць, гэтая архітэктурна сённяшняя даш, якую не варта пакідаць на заўтра. Ці можна назваць архітэктурнай гэтыя вядучыя будынікі а каменю, металу або шкла, якія тырчаць у зямлі, які стрэлы, пушчаныя ў багата слэпым чалавекам? І далей: «Траба спыніць не толькі збудаванне павятра і вад, але і адзек з зямлі, які даасягуў у нашых гарадах мяккі. Здаек з зямлі і выначэсця струхнелымі, перанаселенымі дамамі, няправільнай шыцьнаснасцю засялення, блытаніаю, бисколернасцю і разбурэннем».

А вось словы вядомага амерыканскага тэарэтыка архітэктурны Луіса Мамафара: «Бышам бы дзеля тэго, каб выправіць памылкі, амерыканскай палітыка іназіца прадукацыі максімальную перагаруку цэнтраў і пашырае прыгарады раён, даказваючы, такім чынам, што хаос не патрабуе палітроўкі»; «палітыку ЗША ў адносінах гарадской палітроўкі треба іназі супярэчываіа і паражычаіа».

Прагрэсіўныя архітэктурны Злучаных Штатаў, асобныя работы якіх прадстаўлены на выставі, разуменне ўсё а складанасці праблеме сучаснага амерыканскага горада, заклікаюць урад краіны «несці адказнасць за палітроўку», а архітэктараў «накіраваць намагаіні не на то, каб сфармаваць агульнага хаосу стварыць абудаванні дзеля задавальнення ўласнага сабалюстава, а на то, каб узводзіць прыгожыя будыні, якія арганічна ўключваюцца ў добра спланаваныя гарады» (архітэктар Эдвард Стон).

Але ў капіталістычных умовах, ва ўмовах прыватнай уласнасці на зямлю немагчыма плаванамернае і аб'ектыўнае рэгуляванне гарадской рэспубліцы. Гарады ЗША, у тым ліку ў новыя, развіваюцца хаатычна, з непамера пашырэннем дзельнымі і гандлёвымі цэнтрамі, якія катастрофічна зобіты транспартам, які, па словах Геары Форда, асуадуў гарады на разбурэнне спланаванай структуры, на стварэнне «стрэмбаў», на распаўненне гарадскіх ускаріаў.

Цяпер будыны гарады Амерыкі ўвугляюць сабою каласальныя агламераванні, забудоўваю якіх немагчыма рэгуляваць. Горад набывае выгляд слоенага пірага, які складзены з гіганцкай сумы прыгарадаў, прамысловасці, жылля, транспартных сістэм, трышчо.

Характэрны прыклад такога горада — шматмільёнаы Нью-Йорк з вуадымі-калодзежамі на Уол-стрыце, якія захавалі сваю шырыню з XVII стагоддзя, калі Нью-Йорк быў вёскаю, і цяпер забудоўваны гмахамі ў 50—70 павярхаў. Па гэтых вуадых вуадыц іназі бясхочны паток сучаснага транспарту, іназісціўнасць якога на Манхэтане дасягае амаль чэрпкі мільярда аўтамабіляў у год!

З-за асуацінасці аднаў дзяржаўнай горадабудоўнічай палітыкі, у выніку пастаяннага «спалорнічыва» прыватных прадпрыемстваў у пагоні за модаю, рэкламаю і бізнесам амерыканская архітэктурна фактычна страціла паніцце ансамбля. Па словах архітэктара В. Грэйса, «архітэктары закінулі гэтыя спакойныя аінсамблы, яны ўваілі такую разнастайнасць форм і тэхнічных дасягненняў, што будыні ніколі не ўгадзіваюцца адзі з адным, не ўтвараюць агульнага рытму і разбурваюць прапорцыі».

Вось чаму мы не бачым на выставі шырокафармаватных панарам, чарчэной і схем, якіх б раскрывалі вядучы горадабудоўнічыя задумы гандлёвыя архітэктурны творы ў навакольным прыродным асяроддзі. І толькі загарадныя вяды і асаблікі паказаны ва ўсім Іх блізка і бачны на рамантажным фоне горных пейзажаў і экзатычных пэснй.

Стварочы ўнікальныя збудаванні музеяў, тэатраў, канітор і іншых грамадскіх будынкаў, амерыканскія архітэктары ірадак выкарыстоўваюць

Э. ДЗЯМІДАЎ, старшыня праўлення Саюза архітэктараў БССР.

Увн, бачыце, за лесам вядуць стрэлы знікватараў, там прапаладзёцца чыгунына. Ужо іліметраў дзясці прайшлі, да вясені думалася будоўліца шырокага маштава, а гэта вось будоўліца гангаўз складаў. Сюды будзе прыбываць каменны вугалы. Тут пабудуем бумеры для яго прыёму і эстандаў з абаронай іназі нагонаў. Вось тут, дае пачынае будаваць тэлефонныя кабуры, а чым кршыу далей паставілі ўжо чатырохпачархоўны будыны дзірэнцы.

А ў нанторны ідуць і ідуць людзі. Майстры працуюць дапамагчы разабрацца ў чарніках, шафэры падлісць пучыну, пладушчыцы, маладзёныя дзіцячына, патрабуе на гадзіну раней аддзісцы з работы ўдзельнічкі самадзейнасці на апошнюю рэпетыцыю. Пераступаючы з нагі на нагу, дзверы ставілі ўжо чатырохпачархоўны будыны дзірэнцы.

Будучы горад энергетычна! Назвы ішчэ няма, хацелася б, каб яна была прыгожая. Тут будзе жыць больш дзясці тысяч рабочых з сем'ямі. У нас будучы свае нурныя і бытавыя ўстанавы. Пачынаюць будаваць вадэра спусціцка парі Перамогі на 40 гентару. Пасадзілі ўжо восем гентару...

Не дзяджачкоці іліметраў пліць да будоўлі, Анатоль прапярсі прабаўна, што не можа дазвец нас да месца. Яму треба зярнуць ірыху ўбоі.

Праз мінуту-дзве вы сядзеце на ішчы машыну, што сядзіць на аб'екце. Глянуўшы на нас, чалавек спытаў: — На будоўлі? — Так.

Працаваць ці паглядзеці? — І, не чакаючы адказу, сіазаў: — А я вось працаваў. Мне сёння на другую змену, ды зусць з электраэнергія ішоць неладзі. А там на ўстаўнае моэ зменшчы. Малады, цынка яму будзе, треба падымаць.

Мікалаў, ты заві інаша молага знаёмага, стыні першую спадарожную машыну і, пануць яны ажалі, расказаў пра новабудоўлю.

Працаваць ці паглядзеці? — І, не чакаючы адказу, сіазаў: — А я вось працаваў. Мне сёння на другую змену, ды зусць з электраэнергія ішоць неладзі. А там на ўстаўнае моэ зменшчы. Малады, цынка яму будзе, треба падымаць.

Мікалаў, ты заві інаша молага знаёмага, стыні першую спадарожную машыну і, пануць яны ажалі, расказаў пра новабудоўлю.

КОРКІ У МОРЫ ПАСРЭДНАСЦІ

Выстаўка «Архітэктурна ЗША» у Мінску

дзіць, гэтая архітэктурна сённяшняя даш, якую не варта пакідаць на заўтра. Ці можна назваць архітэктурнай гэтыя вядучыя будынікі а каменю, металу або шкла, якія тырчаць у зямлі, які стрэлы, пушчаныя ў багата слэпым чалавекам? І далей: «Траба спыніць не толькі збудаванне павятра і вад, але і адзек з зямлі, які даасягуў у нашых гарадах мяккі. Здаек з зямлі і выначэсця струхнелымі, перанаселенымі дамамі, няправільнай шыцьнаснасцю засялення, блытаніаю, бисколернасцю і разбурэннем».

А вось словы вядомага амерыканскага тэарэтыка архітэктурны Луіса Мамафара: «Бышам бы дзеля тэго, каб выправіць памылкі, амерыканскай палітыка іназіца прадукацыі максімальную перагаруку цэнтраў і пашырае прыгарады раён, даказваючы, такім чынам, што хаос не патрабуе палітроўкі»; «палітыку ЗША ў адносінах гарадской палітроўкі треба іназі супярэчываіа і паражычаіа».

Прагрэсіўныя архітэктурны Злучаных Штатаў, асобныя работы якіх прадстаўлены на выставі, разуменне ўсё а складанасці праблеме сучаснага амерыканскага горада, заклікаюць урад краіны «несці адказнасць за палітроўку», а архітэктараў «накіраваць намагаіні не на то, каб сфармаваць агульнага хаосу стварыць абудаванні дзеля задавальнення ўласнага сабалюстава, а на то, каб узводзіць прыгожыя будыні, якія арганічна ўключваюцца ў добра спланаваныя гарады» (архітэктар Эдвард Стон).

Але ў капіталістычных умовах, ва ўмовах прыватнай уласнасці на зямлю немагчыма плаванамернае і аб'ектыўнае рэгуляванне гарадской рэспубліцы. Гарады ЗША, у тым ліку ў новыя, развіваюцца хаатычна, з непамера пашырэннем дзельнымі і гандлёвымі цэнтрамі, якія катастрофічна зобіты транспартам, які, па словах Геары Форда, асуадуў гарады на разбурэнне спланаванай структуры, на стварэнне «стрэмбаў», на распаўненне гарадскіх ускаріаў.

Цяпер будыны гарады Амерыкі ўвугляюць сабою каласальныя агламераванні, забудоўваю якіх немагчыма рэгуляваць. Горад набывае выгляд слоенага пірага, які складзены з гіганцкай сумы прыгарадаў, прамысловасці, жылля, транспартных сістэм, трышчо.

Характэрны прыклад такога горада — шматмільёнаы Нью-Йорк з вуадымі-калодзежамі на Уол-стрыце, якія захавалі сваю шырыню з XVII стагоддзя, калі Нью-Йорк быў вёскаю, і цяпер забудоўваны гмахамі ў 50—70 павярхаў. Па гэтых вуадых вуадыц іназі бясхочны паток сучаснага транспарту, іназісціўнасць якога на Манхэтане дасягае амаль чэрпкі мільярда аўтамабіляў у год!

З-за асуацінасці аднаў дзяржаўнай горадабудоўнічай палітыкі, у выніку пастаяннага «спалорнічыва» прыватных прадпрыемстваў у пагоні за модаю, рэкламаю і бізнесам амерыканская архітэктурна фактычна страціла паніцце ансамбля. Па словах архітэктара В. Грэйса, «архітэктары закінулі гэтыя спакойныя аінсамблы, яны ўваілі такую разнастайнасць форм і тэхнічных дасягненняў, што будыні ніколі не ўгадзіваюцца адзі з адным, не ўтвараюць агульнага рытму і разбурваюць прапорцыі».

Вось чаму мы не бачым на выставі шырокафармаватных панарам, чарчэной і схем, якіх б раскрывалі вядучы горадабудоўнічыя задумы гандлёвыя архітэктурны творы ў навакольным прыродным асяроддзі. І толькі загарадныя вяды і асаблікі паказаны ва ўсім Іх блізка і бачны на рамантажным фоне горных пейзажаў і экзатычных пэснй.

Стварочы ўнікальныя збудаванні музеяў, тэатраў, канітор і іншых грамадскіх будынкаў, амерыканскія архітэктары ірадак выкарыстоўваюць

Э. ДЗЯМІДАЎ, старшыня праўлення Саюза архітэктараў БССР.

Увн, бачыце, за лесам вядуць стрэлы знікватараў, там прапаладзёцца чыгунына. Ужо іліметраў дзясці прайшлі, да вясені думалася будоўліца шырокага маштава, а гэта вось будоўліца гангаўз складаў. Сюды будзе прыбываць каменны вугалы. Тут пабудуем бумеры для яго прыёму і эстандаў з абаронай іназі нагонаў. Вось тут, дае пачынае будаваць тэлефонныя кабуры, а чым кршыу далей паставілі ўжо чатырохпачархоўны будыны дзірэн

